

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Naar Smørprisen har været nede paa 1 Kr. 20 Øre pr. kg, Flæsk nede paa 62 Øre pr. kg og Slagtekvæg nede paa 16 Øre pr. kg levende Vægt; og Landbrugets Forrentningsprocent af de bogførte Værdier var nede paa minus 0,5, og man saa vil sammenligne med Prisforholdet nu i 1935—36, og saa samtidig vil staa op og sige, at det er den Politik, Regeringen fører, der er Skyld i Ulykkerne, saa skal der et stærkt Bryst dertil, og saa skal der en J. S. Foget til for at komme forrest i Retning af saadanne Udtalelser.

Forholdet er nemlig det, at Smørprisen siden da er øget med over 50 pCt., og at Flæskeprisen er forhøjet 2½ Gang i Forhold til de Priser, vi dengang havde. Slagtekvægprisen er fordoblet, Forrentningsprocenten er gaaet op fra minus 0,5 til plus 4,5. Og ser man paa Prisbevægelserne i 1936, vil man se, at Fremgangen i Forhold til 1935 er fortsat. Gennemsnitsprisen for de fire Hovedprodukter stiller sig saaledes, at Smørret er gaaet 15 Øre frem pr. kg fra Prisen i 1935, Æggene er gaaet 1 Øre frem, Flæsket 8 Øre og Slagtekvæget 2,3 Øre. Men undersøger man, hvordan Udviklingen er foregaaet for de enkelte af disse Varer i de sidste Maaneder af 1935, vil man se, at Smørprisen i den sidste Uge af 1936, til Trods for at der er en Gennemsnitsprisstigning i 1936 i Forhold til 1935, ligger 46 Øre, Ægprisen 38 Øre og Slagtekvægprisen 3½ Øre under Prisen i sidste Uge af 1935, hvorimod Flæskeprisen ligger 6½ Øre over.

Det vil sige, at Smør, Æg og Slagtekvæg er faldet i Pris i det sidste Aar. Det er altsaa de Produktionsgrene, hvor man har fortsat den frie Produktion og har øget Produktionen og øget Eksporten, der har haft vigende Priser. Ser man derimod paa Flæskeproduktionen og Flæskepriserne, vil man se, at Produktionen er blevet begrænset, og at man derefter har opnaaet de højeste Priser, som vi har faaet for Flæsk i mange Aar, og i Forhold til de andre Priser har man haft endog meget høje Priser og stigende Priser fra 1. Januar 1936 til Udgangen af Aaret.

Derfor vil jeg spørge de Herrer, der nu paastaar, at det er Regeringens Politik, der er Skyld i Landbrugets Vanskeligheder: Er der nogen af de Herrer, der vil staa op her og foreslaa, at man skal gaa bort fra de Foranstaltninger, der er truffet? Er der nogen af de Herrer, der tør paastaar, at det var rigtigere ikke at gaa den Vej at lægge Byrden paa hele Befolkningen ved at slutte

Handelsaftaler for at skaffe Landbruget Afsætning for dets Varer? Er der nogen, der tør paastaar, at det vilde tjene Landbrugets Vel at ophæve det faktiske Importforbud, der i Øjeblikket findes for samtlige Landbrugsvarer, og dermed foretage en fuldkommen Ændring af hele den Politik, som har været ført fra 1930 med Hensyn til Landbrugets Forhold? Og endelig: Er der nogen, der vil foreslaa at ophæve Monopolet for Kartoffelmels-, Sukker- og Flæskeproduktionen, et Monopol, der for det sidste Vedkommende af det ærede Medlem Hr. Duborg, som i Dag fordømte den Politik, er opgjort, dengang han var Ordfører her i Folketinget for et Par Aar siden i Spørgsmaalet angaaende Svineproduktionsreguleringen, til at være 300 Mill. Kr. værd?

Naar man siger, at det er den Landbrugspolitik, Regeringen har gennemført, der er Skyld i Ulykkerne, spørger jeg: Vil man ophæve de Foranstaltninger, er man parat til at tage Ansvaret for et saadant Forslag? Jeg tror det ikke. Jeg tror, at det er Konkurrencen om, hvem der skal komme forrest i Retning af at fremsætte horrible Paastande, der har gjort, at Ordførerne har omtalt Spørgsmaalene, som de har gjort.

De ærede Medlemmer Hr. Duborg og Hr. Fibiger, der fordømte denne Politik meget stærkt, havde et fælles Ønske og et fælles Forslag, hvis Gennemførelse skulde være af Betydning i Stedet for hele den Politik, jeg her har nævnt. Det var det, at Ejendomsskatterne skulde nedsættes. Jeg vil gerne spørge: Tror de ærede Medlemmer virkelig for Alvor, at Ejendomsskatternes Nedsættelse i Dag vilde virke retfærdigt i den øjeblikkelige Krise, Landbruget er inde i, fremkaldt af den daarlige Høst og det urimelige Forhold, der er mellem Landbrugets Raavarepris og Færdigvareprisen, et Forhold, der erfaringsmæssigt ikke kan opretholdes i det lange Løb, men som i Øjeblikket har gjort Vanskelighederne saa urimeligt store for en Del af Landbruget? Tror man virkelig, at en Nedsættelse af Ejendomsskatterne vil have nævneværdig Virkning over for de i Øjeblikket haardst ramte? Sikkert ingenlunde. Tror man, at det vil have nogen Virkning, naar man tænker paa, hvem der skal betale de Skatter, der maa træde i Stedet for, Skatter, der sikkert vil gøre Krisen vanskeligere for dem inden for Landbruget, der er ramt i Dag, i Stedet for at betyde en Lettelse?

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at hans Parti havde fremsat Forslag om Ejendomsskatternes Nedsættelse siden 1928: